

Ἐκκλησιαστικὸν Ἦθος

Ἡ Ἀργία τῆς Κυριακῆς:

Σεβασμὸς στὴν Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας

Οἱ προσπάθειες κατάργησης τῆς Κυριακῆς*

Μέρος Γ΄

Ο φοβερότερος διωγμὸς τῆς Κυριακῆς, εἶναι ἀσφαλῶς ὁ δικός μας. Αὐτὸν τὸν ὁποῖο ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἔχουμε ἐπιφέρει στὴν Ἀργία τῆς Κυριακῆς. Ἐνας διωγμὸς ποὺ προέρχεται ἀπ' τὸ ὅτι δὲν ἔχουμε διάθεση νὰ ἐφαρμόσουμε στὴν ζωὴ μας τὴν σχετικὴ Ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Τηροῦμε μόνο τὴν Ἀργία, ὄχι ὅμως καὶ τὰ ὑπόλοιπα ποὺ εἶναι καὶ ἡ οὐσία.

Οἱ ἄλλοι διωγμοὶ τῆς Κυριακῆς, εἴτε προέρχονται ἀπὸ τίς πολυεθνικὲς καὶ τὰ διάφορα οικονομικὰ συμφέροντα, εἴτε ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας, τελικὰ ἀντιμετωπίζονται. Ὅχι, ὅμως, καὶ ὁ προσωπικός μας διωγμὸς. Γιατὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ νὰ ἀλλάξουμε νοοτροπία ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, νὰ ἀποκτήσουμε ἄλλο φρόνημα. Δηλαδή, ἀπαιτεῖ τὴν μετάνοιά μας. Καὶ ὅσο αὐτὴ δὲν ὑπάρχει, τόσο ὁ διωγμὸς τῆς Κυριακῆς θὰ συνεχίζεται καὶ θὰ εἶναι μάλιστα ὁ χειρότερος ὅλων. **Ναί!**

* * *

Ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε, ἡ μάχη ποὺ γίνεται ἀνέκαθεν γιὰ τὴν κατάργηση τῆς Ἀργίας τῆς Κυριακῆς, ἀρχίζει ἀπὸ μέσα μας. Σὲ ὅλους μας ἀνεξαιρέτως, καὶ σὲ ὅλα τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας. Γιατὶ τὴν μετατρέψαμε καὶ αὐτὴν σέ... διακοπές, ὅπως τὴν Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων!

Καὶ δὲν εἶναι ὅτι τὴν μετατρέψαμε σὲ Σάββατο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης,

σὲ ἡμέρα ξεκούρασης καὶ ξεγνοιασιάς μόνο, εἶναι ὅτι τὴν ἐμπορευματοποιήσαμε κιόλας, μετατρέποντάς τὴν σὲ «δουλειές», σὲ ψώνια καὶ ἀγορές, σὲ διακοπές, σὲ ξενύχτια, σὲ γλέντια κ.λπ. **Ὅποτε, ὁ διωγμός, ὁ πρῶτος καὶ ὁ μεγαλύτερος, ἀσφαλῶς ἀρχίζει ἀπὸ μᾶς. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ χειρότερος. Ἐμεῖς εἴμαστε ἐκεῖνοι, πὺν χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε καὶ πολὺ, ρίχνουμε νερὸ στὸν μύλο τῆς «διεθνοῦς τῶν πονηρῶν».**

Ἔτσι ὁ μέγας ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ διάβολος, κάνει τὰ πάντα γιὰ νὰ καταργήσουμε τὴν Κυριακὴ ἀπὸ τὴν ζωὴ μας, νὰ μᾶς ἀποξενώσει ἀπὸ τὰ μεγάλα νοήματά της, νὰ τὴν κάνει ὅπως εἶναι ὅλες οἱ ἄλλες. Θέλει τὴν ζωὴ μας ἐπίπεδη, ἀνούσια, χαμερπῆ. **Νὰ μὴν ὑπάρχει ὄχι μόνο ἡμέρα, ἀλλὰ οὔτε καὶ λεπτὸ ἀφιερωμένο στὸν Κύριο. Ἡ ἀφιέρωση νὰ γίνῃ στὴν λατρεία τοῦ Ἑρμῆ, τοῦ Βάκχου, τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν ἄλλων «θεοτήτων», ἀλλ' ὄχι στὸν Ἀληθινὸ Θεό!**

Δὲν εἶναι τυχαῖος ὁ ἀτελείωτος ὕπνος τοῦ πρωῖνοῦ τῆς Κυριακῆς πὺν πηγαίνει νὰ καλύψει τὸ κενὸ ἀπὸ τὰ ξενύχτια καὶ τὶς διασκεδάσεις τοῦ Σαββάτου ἢ τὴν μεταμεσονύχτια παρακολούθηση τῆς τηλεόρασης, τῶν ὑπολογιστῶν καὶ τοῦ διαδικτύου!

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ (πὺν δὲν εἶναι ἄλλωστε ὁ μόνος), πηγαίνουμε νὰ ἐορτάσουμε διαφορετικὰ καὶ ὅπωςδῆποτε ὄχι κατὰ Θεό, τὴν Κυριακὴ. **Στὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν διαφέρουμε καὶ πολὺ ἀπὸ τοὺς... εἰδωλολάτρες.**

Καὶ εἶναι πολὺ λυπηρὸ, στὴν κατάργηση τῆς Ἀργίας τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀλλοτρίωση τοῦ πνεύματός της, νὰ πρωτοστατοῦν οἱ νέοι. **Ἀπὸ τὴν μιὰ μὲ τὶς διασκεδάσεις τοῦ Σαββατοκύριακου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ τὴν «συστηματικὴ», γιὰ νὰ μὴν ποῦμε καὶ «ἐπιδεικτικὴ» ἀπουσία τους ἀπὸ τὸν ἐκκλησιασμὸ τῆς Κυριακῆς. Δὲν παύουν ὁμως νὰ ἔχουν κάποια σοβαρὰ ἐλαφρυντικά, ὅπως εἶναι ἡ ἄγνοια τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς τῆς ἡμέρας, καθὼς καὶ τὸ ὅτι καλοῦνται νὰ εἶναι ὑπόδειγμα σὲ κάτι πὺν δὲν ἔχουν παράδειγμα!**

* * *

● **Διώκουμε τὴν Κυριακὴ, ὅταν δὲν ποθοῦμε τὸν ἀγιασμὸ μας κατ' αὐτήν!**

● **Διώκουμε τὴν Κυριακὴ, ὅταν δὲν λαχταροῦμε τὸν ἐκκλησιασμὸ μας!**

● **Διώκουμε τὴν Κυριακὴ, ὅταν δὲν θέλουμε νὰ ἐφαρμόζουμε τὶς Ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ μας!**

● Διώκουμε την Κυριακή, όταν δὲν νοσταλγοῦμε τὴν Οὐράνια Βασιλεία Του!

● Διώκουμε τὴν Κυριακή, όταν ἔχουμε ἄλλες προτεραιότητες στὴν ζωὴ μας.

Τί καὶ ἂν τηροῦμε τὴν ἀργία; **Αὐτὸ** ἐν πολλοῖς γίνεται, γιατί κάποιοι στὸ παρελθὸν ἀγωνίστηκαν νὰ ὑπάρχει. **Ὅταν**, ὁμως, συμβεῖ –Θεὸς φυλάξει– νὰ ἐκλείψει, τότε οὔτε καὶ αὐτὴ τὴν ἀργία πιά θὰ τηροῦμε!

Ἀντίθετα, αὐτὸς πού ἔμαθε νὰ τιμᾷ αὐτὴ τὴν ἡμέρα, καὶ μάλιστα ὡς **Ἡμέρα Κυρίου**, αὐτὸς θὰ βρεῖ καὶ τὸν τρόπο νὰ τὴν τιμᾷ, ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐργάζεται.

Καὶ ὕστερα, πόση ἀντίσταση μποροῦμε νὰ προβάλουμε στὰ ὀργανωμένα συμφέροντα πού θέλουν νὰ τὴν καταργήσουν, ὅταν ἡμεῖς ἤδη τὸ ἔχουμε κάνει αὐτὸ στὴν πράξη; **Ποιό** καλύτερο ἔδαφος θὰ μποροῦσαν νὰ βροῦν αὐτοί, ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς; **Ἄτυπα** γινόμαστε οἱ καλύτεροι συνεργοὶ τους, κάποτε δὲ καὶ ὀπαδοὶ τους, καὶ ἄς μὴν τὸ καταλαβαίνουμε αὐτὸ καὶ πολὺ!

Ἡ μεγαλύτερη ἀντίσταση σ' αὐτὴ τὴν ἰσοπέδωση τῆς Ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ἀσφαλῶς εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς στὴν ζωὴ μας ἀπὸ μᾶς τοὺς ἴδιους.

Ὅταν ἡμεῖς τιμοῦμε ὅπως πρέπει τὴν **Ἡμέρα τοῦ Κυρίου**, τότε ὅσοι νόμοι καὶ νὰ ὑπάρξουν, τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξει, γιατί τότε οἱ νόμοι αὐτοὶ θὰ εἶναι ἀντιμέτωποι μὲ κάτι πάρα πολὺ ἰσχυρὸ καὶ ἄκαμπτο. **Καὶ** αὐτὸ εἶναι τὸ φρόνημά μας.

Μὴν ξεχνοῦμε πῶς στοὺς Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ εἰδωλολάτρες τύραννοι, πανίσχυροι ὅλοι τους, πολλὰ φρικτὰ πράγματα τοὺς ἔκαναν. **Ὅμως** στὸ τέλος τίποτα ἀπολύτως δὲν κατόρθωσαν, γιατί δὲν πέτυχαν νὰ ἀλλάξουν τὸ φρόνημά τους, δηλαδὴ τὴν ἀταλάντευτη πίστη τους στὸν Χριστό. **Γι'** αὐτὸ καὶ ὅλοι οἱ τύραννοι οἰκτρὰ ἠττήθηκαν.

Βλέπετε, ἓνα τέτοιο φρόνημα, πού εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς προαίρεσής μας, γίνεται μεγάλο, γενναῖο, ἀνυπέρβλητο, γιατί προσελκύει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. **Ἐνῶ**, ἂν τύποις ὑπάρχει, εἶναι εὐκαταφρόνητο, πλαδαρὸ καὶ ἄτονο, οὐσιαστικὰ δὲ ἀνύπαρκτο!

Καλοὶ καὶ εὐπρόσδεκτοι εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀγῶνες πού γίνονται ἀπὸ τίς διάφορες κοινωνικὲς τάξεις. **Ἐργαζομένους**, ἐμπόρους κ.λπ., ὅπως καὶ ἀπὸ τίς συνδικαλιστικὲς ἢ καὶ τίς ἐπαγγελματικὲς τοὺς ὀργανώσεις. **Ὅμως** τὸ

πλέον αποτελεσματικό είναι να αγιάζονται με την Κυριακή, και όχι απλῶς να ἀργοῦν κατ' αὐτὴν κάνοντας ὅτιδήποτε ἄλλο. **Γ**ιατὶ ἂν μένουν μονάχα στὸ πρῶτο, δηλαδὴ στὴν ἀργία, αὐτὸ δείχνει καθαρὰ πῶς ἀγωνίζονται τελικὰ γιὰ τὴν ἀργία (τῆς Κυριακῆς) καὶ ὄχι γιὰ τὴν Κυριακὴ Ἡμέρα, τὴν ἡμέρα τὴν ἀφιερωμένη στὸν Κύριο. **Ἐ**πόμενο τότε εἶναι, αὐτὸ νὰ ὀδηγήσει στὴν... ἀργία τῆς Δευτέρας!

(Τέλος)

(*) Περιοδ. «Τὰ Κρίνα», ἀριθμ. 386/Ἰανουάριος 2020, σελ. 14-15. Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γ. Παπαδημητρακόπουλου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.